

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 2. maj 2025

Sag BS-39916/2024-HJR

A
(advokat Lotte Bliddal)

mod

B
(selv)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Vestre Landsrets 14. afdeling den 24. april 2024 (BS-13539/2024-VLR).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Michael Rekling, Jan Schans Christensen og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

A har nedlagt påstand om, at ankesagen ved landsretten afvises.

B har påstået stadfæstelse af landsrettens kendelse om, at ankesagen ikke afvises.

Sagsfremstilling

Ved dom af 1. marts 2024 frifandt Retten i Viborg A for en række påstande nedlagt af B, herunder at A skulle straffes for overtrædelse af straffelovens § 267, stk. 1, jf. § 268, ved på Facebook at have fremsat ærekrænkende udtalelser og beskyldninger mod B, og at A skulle betale erstatning for tabt indtægt med 500.000 kr. og en tortgodtgørelse på 50.000 kr.

Den 14. marts 2024 ankede B byrettens dom til landsretten. Af ankestævningen generet på minretssag.dk på baggrund af oplysninger fra appellanten fremgår bl.a. følgende:

"Ankestævning
den 14. marts 2024
indleveret af B
...

Appellant B
(advokat C)

anker dom af 1. marts 2024 i sagen BS-9230/2022-VIB fra Retten i Viborg
mod

Indstævnte A
(advokat Lotte Bliddal)
...

Undertegnede påanker herved til Østre Landsret den af Retten i Viborg
afsagte dom, af 1. Marts 2024 i sagen BS-9230/2022-VIB.
...

Oplysninger om appellanten
Appellant B
...

Partsrepræsentant:
advokat C"

Af ankestævning indleveret af appellanten som "Suppl. sagsoplysninger" fremgår bl.a. følgende:

"ANKESTÆVNING

Som advokat for:

B
(advokat C)

Påanker undertegnede herved til Østre Landsret den af Retten i Viborg
afsagte dom, af 1. Marts 2024 i sagen BS-9230/2022-VIB

mod

A
(advokat Lotte Bliddal)
...

København Ø, den 14. Marts 2024

Advokat C

B''

Ved brev af 18. marts 2024 skrev landsretten følgende til B og advokat C:

"Landsretten har den 15. marts 2024 modtaget ankestævning. Det fremgår, at du ønsker at anke en dom, som er afsagt af Retten i Viborg, sag BS-9230/2022-VIB.

Anke af en dom kræver, at der indleveres en ankestævning, der er underskrevet af en mødeberettiget advokat.

Den indleverede ankestævning er ikke indleveret af en advokat med møderet og opfylder derfor ikke retsplejelovens krav, jf. retsplejelovens § 260.

Hvis ikke landsretten har modtaget en ny ankestævning fra en advokat med møderet inden udløb af ankefristen, må det forventes, at landsretten vil afvise ankesagen."

Ved meddelelse af 4. april 2024 blev der anført følgende til landsretten på vegne af B:

"Ad. ankestævning

...

Jeg skal gøre opmærksom på at ankestævningen er indgivet af B, hvilket også fremgår af selve ankestævningen, og at ankestævningen således opfylder retsplejelovens krav."

Den 24. april 2024 afsagde Vestre Landsret kendelse om, at ankesagen ikke skulle afvises. I landsrettens begrundelse hedder det:

"Landsdommerne Malene Værum Westmark og Erik P. Bentzen udtaler:

Efter retsplejelovens § 259, stk. 1, kan enhver som udgangspunkt gå i rette for sig selv, og Bs navn fremgår som underskriver på det supplerende processkrift, der er benævnt "Ankestævning". Herefter, og da advokat C over for landsretten har oplyst, at ankestævningen er indleveret af B på egne vegne, er der ikke grundlag for at afvise sagen.

Landsdommer Nicholas Madsen (kst.) udtaler:

Det følger af retsplejelovens § 261, stk. 2, og praksis vedrørende denne bestemmelse, at advokater, der indleverer processkrifter i ankesager for landsretten, herunder ankestævninger, skal have møderet for landsret, jf. retsplejelovens § 133, stk. 1.

Ved bedømmelsen af, om en ankestævning er indleveret på sagsportalen af parten selv, eller af en repræsentant for parten, skal der efter min opfattelse lægges vægt på oplysningerne om repræsentation i både den automatisk dannede ankestævning og det supplerende processkrift, men tillige om disse processkrifter efter en helhedsbedømmelse fremtræder som udarbejdet af parten selv eller af dennes repræsentant.

Jeg lægger på baggrund af oplysningerne i rettens sagsbehandlingssystem til grund, at ankesagen ikke er oprettet af appellanten selv, men af D.

Det supplerende processkrift fremtræder som udarbejdet af advokat C, og af den automatisk dannede ankestævning og det supplerende processkrift fremgår, at advokat C repræsenterer B.

På denne baggrund anser jeg ankestævningen og det supplerende processkrift for indleveret af advokat C. Den omstændighed, at Bs navn tillige fremgår af det supplerende processkrift, og at advokat C ved meddelelse af 4. april 2024 har oplyst, at ankestævningen er indleveret af B, kan under de ovenfor anførte omstændigheder ikke føre til en anden vurdering.

Jeg stemmer derfor for at afvise ankesagen.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.”

Anbringender

A har anført navnlig, at sagen er undergivet den borgerlige retspleje, jf. retsplejelovens § 989, hvorfor sagen skal behandles som enhver anden sag, som ikke er en småsag, og som verserer ved landsretten.

Ved kendelse af 30. marts 2020 (UfR 2020.1746) stadfæstede Højesteret landsrettens afvisningsdom med den begrundelse, at ankestævningen ikke var indleveret af en advokat med møderet for landsretten.

Efter oplysningerne i sagen kan det lægges til grund, at den ankestævning, som er indtastet i systemet og oprettet i sagsportalen, og selve processkriftet ”suppl. sagsoplysninger” indeholdende ankestævningen hidrører fra eller er udarbejdet

af advokat C, og at det ikke er B, som har udarbejdet ankestævningen eller indleveret den.

Advokat C har ikke møderet for landsret, og det har stud.jur. D, som var ansat hos advokat C, og som har indleveret og indtastet ankestævningen, heller ikke.

Det er ikke tilstrækkeligt for en gyldig ankestævning, at Bs navn er sat på stævningen ved siden af advokat C. Ankestævningen kan således ikke anses for indleveret af B selv.

Ankefristen på 4 uger udløb den 29. marts 2024. Ankestævningen skal derfor afvises, idet der ikke inden ankefristens udløb er indleveret en ankestævning fra en advokat med møderet for landsret, jf. retsplejelovens § 372, jf. § 133, stk. 1, jf. § 261, stk. 2.

B har anført navnlig, at det, at advokat C har uploadet ankestævningen, ikke er udtryk for, at stævningen ikke er indleveret af hende selv. Upload af ankestævningen kan sidestilles med, at advokat C har hjulpet med at lægge et brev med ankestævningen, som hun er afsender af, i en postkasse.

At advokat C har bistået med at formulere ankestævningen, kan ikke ændre herved, jf. Højesterets kendelse af 30. marts 2020 (UfR 2020.1746). I den pågældende sag var ankestævningen ikke underskrevet af nogen, der kunne møde i landsretten. Det er ikke tilfældet i den foreliggende sag, hvor ankestævningen er underskrevet af hende selv, og hun er berettiget til at møde i landsretten på egne vegne.

Landsrettens afgørelse er i overensstemmelse med Højesterets praksis, jf. sag BS-35303/2020-HJR, hvor ankestævningen til Højesteret var underskrevet af appellantens selv, men blev indsendt af en advokat uden møderet for Højesteret.

Højesterets begrundelse og resultat

Retten i Viborg afsagde den 1. marts 2024 dom i en sag mellem B og A. B var under sagen repræsenteret af advokat C. Ved dommen blev A frifundet.

Dommen blev den 14. marts 2024 anket til landsretten. Ankefristen udløb den 29. marts 2024. Den 4. april 2024 anførte advokat C i en meddelelse til landsretten, at ankestævningen er indleveret af B.

Sagen angår, om anken skal afvises, fordi der ikke inden ankefristens udløb er indleveret en ankestævning fra B eller fra en advokat med møderet for landsret, jf. retsplejelovens § 372, stk. 2, 4. pkt., jf. § 133, stk. 1, og § 261, stk. 2, samt § 259, stk. 1. Spørgsmålet er i den forbindelse, om ankestævningen skal anses for at hidrøre fra B eller fra advokat C, der ikke har møderet for landsret.

Højesteret finder, at der ved vurderingen heraf må lægges afgørende vægt på, at det af den ankestævning, som er indleveret i et dokument af dokumenttypen "Suppl. sagsoplysninger" med overskriften "ANKESTÆVNING", fremgår, at B er afsender af ankestævningen. Det er således ikke kun advokat C, som har underskrevet ankestævningen, men også B, der som part i sagen er berettiget til at gå i rette for sig selv, jf. retsplejelovens § 259, stk. 1, og som dermed på egne vegne gyldigt kan indlevere ankestævningen til landsretten.

Der foreligger ikke oplysninger om, at B ikke skulle have godkendt ankestævningen, og Højesteret lægger herefter til grund, at det er B og ikke advokat C, der som nævnt ikke har møderet for landsret, som har indleveret ankestævningen.

På denne baggrund finder Højesteret, at der ikke er grundlag for at afvise ankesagen.

Højesteret skal i den forbindelse bemærke, at landsretterne bør sikre, at alene advokater, som er berettigede hertil, har adgang til den digitale sagsportal (minretssag.dk) under en ankesags behandling.

Højesteret stadfæster herefter kendelsen.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale kæreomkostninger for Højesteret til den anden part.